

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska (spr.)

Sędziowie SSO Dariusz Śliwiński

SSO Aleksander Brzozowski

Protokolant prot. sąd. N. K.

przy udziale A. D. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r.

sprawy **D. O.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 270 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 17 grudnia 2014 r. - sygn. akt II K 735/12

1. Na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że w części wstępnej wyroku w punkcie IX w miejsce zwrotu: „ tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.” wpisuje „ tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.”

2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 516,60 złotych brutto z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym

4. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

A. B. E. D. Ś.

UZASADNIENIE

D. O. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 25 kwietnia 2008 roku we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika S. C. Bank odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie mu kredytu w kwocie 20.287,29 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

II. w dniu 12 maja 2008 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Bank S.A. reprezentowanego przez (...) S.A. odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na

jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i złożeniu nierzetelnego ustnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 15.345,27 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

III. w dniu 08 lipca 2008 roku w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...). odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i złożeniu nierzetelnego ustnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...). do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 28.125 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

IV. w dniu 30 lipca 2008 roku w I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) S.A. reprezentującego (...) Bank S.A. odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 4.285,71 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

V. w dniu 01 sierpnia 2008 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Bank S.A. odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 25.701,48 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

VI. w dniu 02 października 2008 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) S.A. odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i złożeniu nierzetelnego ustnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 5.000 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

VII. w dniu 11 grudnia 2008 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) S.A. reprezentującego (...) Bank S.A. odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 5.887,89 złotych

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VIII. w dniu 17 grudnia 2008 roku w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...). odnośnie osiąganych przez siebie dochodów, okresu na jaki była zawarta umowa o prace oraz wysokości rat z tytułu uprzednio zaciąganych przez siebie kredytów i pożyczek i złożeniu nierzetelnego ustnego oświadczenia dotyczącego tych okoliczności, a tym samym swojego zadłużenia i możliwości spłaty zobowiązań, doprowadził (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielnie mu kredytu w kwocie 28.750 złotych **tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

IX. w dniu 01.sierpnia 2008 roku w T. w celu użycia za autentyczny sfalszował podpis swojej żony P. O. na aneksie do umowy z dnia 01.sierpnia 2007 roku zawartej pomiędzy (...) we W. a P. O. **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk.**

Sąd Rejonowy w Gnieźnie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku:

1. Uznał oskarżonego **D. O.** za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11§2 kk opisanych w pkt. I-VIII i przyjmując, że działał w ciągu przestępstw na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk i art. 91 §1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 §1 i §2 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna w kwocie 10 złotych.
2. Oskarżonego **D. O.** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanej wyżej w pkt. IX i za to na podstawie art. 270 §1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.
3. Wyżej orzeczone w pkt. 1 i 2 kary pozbawienia wolności połączył i na podstawie art. 91 §2 kk i art. 86 §1 kk i wymierzył mu jedną karę **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.**
4. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt. 3 kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący **5 (pięć) lat.**
5. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 19 pkt 1, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 i § 2 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348 z późn.zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście 92/100) oraz na rzecz adw. J. S. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście 92/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. O. z urzędu w postępowaniu przed Sądem I instancji, a nadto zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. P. kwotę 708,48 zł (siedemset czterdzieści osiem 48/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej P. P. z urzędu.
6. Na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zwrotu Skarbowi Państwa wydatków oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. Nr 49 z 1983, poz. 223 z późn. zm.) nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator i zarzucił rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec D. O. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, podczas gdy charakter i okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów oraz wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstw przemawiają za koniecznością wymierzenia mu surowszej, bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary 2 lat pozbawienia wolności, zaś w pozostałym zakresie dotyczącym grzywny o utrzymanie wyroku w mocy.

Odpowiedź na apelację złożył obrońca oskarżonego i wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy podnosi, iż skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych i zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej.

Także Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k.) i dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do zarzutu apelacji, to jest rażącej niewspółmierności kary.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż o rażącej niewspółmierności kary można mówić wtedy, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy jest w odczuciu społecznym karą niesprawiedliwą (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85, OSNKW 1985/7-8/60). Z sytuacją rażącej niewspółmierności kary mamy do czynienia także wtedy, gdy rozmiar represji w rozpoznawanej sprawie jest w sposób oczywisty nieproporcjonalny w stosunku do dolegliwości wymierzanych podobnym sprawcom w podobnych sprawach. Przy czym nie chodzi o każdą ewentualną różnicę co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSPriP 1995/6/18).

Zgodnie zaś z art. 53 § 1 k.k. sąd orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy oraz oceniając wymiar i rodzaj orzeczonej względem oskarżonego kary, pod kątem przywołanych powyżej reguł, Sąd Odwoławczy podnosi, iż wbrew twierdzeniom apelującego, orzeczona przez Sąd Rejonowy wobec oskarżonego D. O. kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, jest współmierna tak do stopnia jego zawinienia, jak i okoliczności sprawy, a przede wszystkim nie nosi cech rażącej niewspółmierności.

Słusznie Sąd Rejonowy, wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności, kierował się zarówno wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak również uwzględnił stopień winy oskarżonego. Słusznie także jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony dopuścił się swoich czynów w sposób bardzo przemyślany i wyłącznie z chęci łatwego zysku. Jako jedyną okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił fakt, że do momentu popełnienia zarzucanych mu przestępstw oskarżony nie był karany, ponieważ jak wynika z informacji krajowego rejestru karnego pierwszy wyrok przeciwko oskarżonemu zapadł 18.11.2010 r.

Także w ocenie Sądu Okręgowego orzeczona D. O. kara jest współmierna i zarazem dająca zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania odniesie zarówno skutek w zakresie prewencji szczególnej jak i też generalnej.

Oskarżony obecnie odbył karę pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i zмага się z chorobą, co daje, zdaniem Sądu Okręgowego podstawę do twierdzenia, iż w stosunku do oskarżonego można przyjąć, że nie popełni on ponownie przestępstwa.

Sąd odwoławczy podziela zdanie Sądu Rejonowego i w tym względzie, że rozważając możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary sąd ten przede wszystkim miał na uwadze wnioski złożony przez prokuratora w akcie oskarżenia, w którym prokurator wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres lat 5.

Słusznie Sąd Rejonowy podniósł, iż nie zmieniły się okoliczności które przeciwstawiłyby się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i rozważania Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze został obciążony Skarb Państwa.

Na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. Sąd Okręgowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że w części wstępnej wyroku w punkcie IX w miejsce „tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.” wpisał „tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.”, albowiem jak wynika z treści aktu oskarżenia oraz z treści zarzutu stawianego oskarżonemu punkcie IX, oskarżonemu zarzucono i przypisano popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co stanowiło jedynie oczywistą omyłkę pisarską.

Na podstawie § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. wynagrodzenie w kwocie 512,60 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

A. B. E. D. Ś.